

Liniste de vis

MarianP

Liniste de vis

În ruginiu amurg, când seara se deschide
Privind căderi de stele eu mă-ntâlnesc pe mine;
Las ziua pe fotoliu și noaptea-mi se divide
În partituri de vise unde aş fi cu tine.

Cu grație de voaluri mă las cuprins de Lună,
O șoaptă meteoră mi-e vânt dulce-amărui;
Zâmbește Carul Mare când îi plătesc arvună
Privirea mea pierdută în ochii tăi căprui.

Te dantelezi serafic în ritm de ațipire
Și granița orchestrei cu-alămuri sibiline,
Mi te aduce-n pleoape;te-nchid cu o clipire,
Tu ești acum în mine, eu plec din Eul sine,

Sorbind aroma noastră din torțele celeste.
Vibrează așteptarea, o simți?...catifelată,
Într-un ierbar de vise;pe o cometă peste
Ecoul vocii tale, gemând înfiorată

E-o coardă de iubire ce mi-o trimiți idee.
Eu mă prefac în notă și-n cântec înflorit
M-apropii, un grăunte, fug din Casiopee
Să te-nvelesc cu roua din cerul lazurit.

Mă rup de veșnicia sclipită de Siberii...
Mă plimb, eu astrolog, pe perna ta boltită;
Ți-e-atât de noapte pielea acum în crugul serii
Ascunsă în pleiadă, o stea indefinită.

În fiecare basm eu zbor, tu-mi ești aripă
Mă uit acum pe cer, e-o liniște de vis;
Noi, dulci efemeride plutind etern pe-o clipă
Ne-mbrățișăm oniric în drum spre Paradis.